

„ŻYCIE PISZE CIEKAWY SCENARIUSZ... !”

[~Scena 2 i 3]

Z ROZJAŚNIENIA:

WN. SALA – GIMNAZJUM W ŁĄGOWIE (07-08.01.2012) – DZIEŃ

WESTCHNIENIE ulgi. Ostatnia para uczestników projektu „Kocham Kino” kończy odczytywać pracę domową. Ten dialog był dobry – SŁYCHAĆ salwę śmiechu. Prowadzący warsztaty ze scenariuszy, Jerzy Mozolewski poprawia się na krześle i podsumowuje:

MOZOLEWSKI

(z zadumą)

Dobrze mieć pokorę przed historią, którą chcemy opowiedzieć. Przed niezliczonymi możliwościami jej opowiedzenia...

CHWILĘ PÓŹNIEJ

zajęcia toczą się już z pełną parą. Uczestnicy SKROBIĄ długopisami i SZELESZCZĄ kartkami i SZEPTAJĄ. W tle Mozolewski SKRZYBIE kredą po tablicy.

JESZCZE PÓŹNIEJ

uczestnicy z uwagą wsłuchują się z słowa prowadzącego.

MOZOLEWSKI

(dobitnie)

Opowiadajmy nasze historie poprzez konflikt.
Konflikt jest dobry na wszystko !

ŚWIST. Mozolewski uchyla się przed butem ciśniętym przez pokojowo usposobioną pacyfistkę.

WSTAWKA – BUT

wbity obcasem w szkolną tablicę, WIDAĆ I SŁYCHAĆ wygasające drgania.

POWRÓT DO SCENY

Prowadzący spokojnie pochyla się w stronę uczestników, kontynuując z jeszcze większym zaangażowaniem.

MOZOLEWSKI

Konflikt powinien być wszędzie. W każdym ujęciu, scenie, bohaterze. Nie chodzi tylko o walkę ale o napięcie. Każda strona w naszym scenariuszu bez konfliktu to strona stracona!

NASTĘPNEGO DNIA

zapał uczestników nie słabnie. MAŁE cienie pod oczami, pewnie wiele osób spędziło noc na pisaniu lecz WIDAĆ jak pasja w oczach dodaje im BLASKU gdy z dumą odczytują swe udoskonalone teksty. Mistrz uśmiecha się w geście uznania, poleca drobne poprawki, spogląda na uczniów i udziela kolejnych podpowiedzi.

Fot. A. Zwierzyński

PUNKT WIDZENIA MOZOLEWSKIEGO – UCZESTNICZKI PEŁNE BLASKU

Dziewczyny notują i chichoczą.

MOZOLEWSKI (OFF)

Twarz ludzka jest dla widza najważniejsza. Fabuła bez postaci to nie fabuła. Pan Bóg stworzył człowieka z gliny, a scenarzysta buduje bohatera z emocji....!

Fot. A. Zwierzyński

POWRÓT DO SCENY

Uczestnicy wykonują kolejne ćwiczenia.

MONTAŻ – WARSZTATOWE ĆWICZENIA I DYSKUSJE

- A) Dwójka uczestników skupia się na stworzeniu scenopisu.
- B) Grupa konsultuje pomysły na sceny.
- C) Uczestnik próbuje oburącz uchwycić ulotną myśl.
- D) Konflikt bardzo obiektywny – aparat w aparat.
- E) Uczestniczka szkicuje piękny scenorys.

KONIEC MONTAŻU

Łatwo rozpuścić się w scenopisarskich fantazjach...

Fot. A. Zwierzyński

Fot. A. Zwierzyński

Fot. A. Zwierzyński

Jakby to najlepiej ująć... ?

Prawie w samo południe,
 obiektywnie rzecz biorąc

Fot. A. Zwierzyński

Dobry scenarys to nie bułka z bananem lecz sztuka

WSTAWKA – ZEGAR ŚCIENNY

który wskazuje 15:45. W tle SŁYCHAĆ szept.

GŁOS (OFF)

Szybko zleciało, nie? Pisz, pisz bo nie zdążysz
scenariusza przygotować!

POWRÓT DO SCENY

Mozolewski zamaka teczkę z papierami. PRASK! Wskazuje palcem na ostatnie
zapiski na tablicy.

MOZOLEWSKI

Scenariusz pisze się w głowie. Pomysł może być
wynikiem natchnienia lub pracy. Marnujcie czas – bo
na to warto poświęcić czas... ! To sprzyja
pomysłom. I pamiętajcie – jeśli piszecie historię o
marzeniach, które się
spełniają to szybko zmienicie
ją w koszmar, który się nie
kończy! Twórcie.

Gwiazdy filmowe :)

ANTYCYPACJA – CZERWONY DYWAN GALI OSKAROWEJ

Uczestnicy projektu „Kocham Kino” maszerują po nagrodę za najlepszy film
krótkometrażowy. W tle wiatr przewraca strony gazety informującej, że
koordynator tegoż projektu został wyróżniony Złotą Maliną za najgorszą
rolę trzecioplanową.

Grupa unosi do góry OSKARA i jednocześnie PODSKAKUJE, UŚMIECHY.

KONIEC ANTYCYPACJI

ŚCIEMNIENIE

Adam Zwierzyński